

Dienst 10 januari 2021 – Helene Westerik

Vertalingen en teksten

- Kyrie Eleison – ontferm u Heer
- Gedicht van T.S. Eliot:

Het was een koude tocht,
en de slechtste tijd van het jaar
voor een reis, voor zulk een verre reis.
De wegen modderig, het weer guur,
de winter op zijn strengst.
De kamelen, die hun knieën ontvelden, hun hoeven bezeerden,
werden onhandelbaar
En legden zich neer in de smeltende sneeuw.
Menigmaal dachten we met spijt terug
aan onze zomerpaleizen op bloeiende berghellingen,
aan meisjes, in zijde gehuld, die gekoelde wijn ronddienden.
Onze kameeldrijvers vloekten, kankerden,
weigerden dienst, riepen om brandewijn en vrouwen.
Onze kampvuren wilden niet branden,
onderdak was moeilijk te vinden,
de steden waren vijandig, de dorpen stug,
de gehuchten smerig en verschrikkelijk duur:
het was een ellendige tocht.
Tenslotte reisden wij de gehele nacht door,
slieden zo nu en dan langs de wegwand
en hoorden gedurig in onze oren zingende stemmen, zeggend:
jullie onderneming is waanzin.
Eindelijk, toen het licht werd, daalden we neer in een luw dal,
vochtig, onder de sneeuwlijn, geurend naar groeizaamheid;
een beek snelde voort, een watermolen karnde het duister,
Er waren drie bomen onder een bewolkte lucht,
en een oud wit paard galoppeerde door een weiland.
Wij kwamen bij een herberg met wijngaardranken boven de stoep.
Zes handwerkslieden dobbelden bij de open deur om zilverlingen
en zes voetknechten schopten lege wijnzakken over de vloer.
Maar niemand kon ons inlichtingen verschaffen, en zo gingen
we verder, en bereikten des avonds, geen uur te vroeg,
de plaats van bestemming; het was (dat mag ik wel zeggen) de
moeite waard.

Dit alles is lang geleden, ik heb het onthouden
en zou het over willen doen, maar ik stel,
dit vooropgesteld, één vraag: was het doel dat ons dreef
geboorte of dood? Wij waren getuigen van een geboorte, zeker,
daar is geen twijfel aan. Maar als ik vroeger geboorte of dood zag,
dacht ik dat ze tegenstellingen waren. Deze geboorte echter
was een onverbiddelijk einde voor ons, een dood, onze dood.
Wij keerden terug naar ons land, onze koninkrijken,
maar voelden ons niet meer thuis in de oude orde
tussen vreemde mensen die hun goden omklemmen.
Ik zal blij zijn als ik andermaal sterf.

- Pilgrim – Enya

Pilgrim, hoe reis jij, op de weg die je koos?

Om te ontdekken waarom de winden sterven en waar de verhalen heen gaan.

Alle dagen komen voort uit één dag, je kunt niet veranderen wat geweest is, maar alleen waar je
naar toe gaat.

Eén weg leidt naar diamanten, één weg leidt naar goud, een andere leidt alleen maar naar alles wat
je al verteld is.

In je hart vraag je je af, welke van deze is de ware: de weg die leidt naar nergens, of de weg die leidt
naar jou.

Zul je het antwoord vinden in alles wat je zegt en doet?

Zul je het antwoord vinden in jezelf?

Elk hart is een pilgrim, elk hart wil weten waarom de winden sterven en waar de verhalen heen gaan

Pilgrim, moge je ver reizen, want het is een lange weg om te ontdekken wie je bent...

- Ik geloof – Jeroen van Merwijk

Ik geloof in tegen bierkaaien vechten

In een wang voor een wang en een tand voor een tand

En ik geloof in het afstand doen van rechten

In de steun in de rug en de helpende hand

En ik geloof in het weerloze, breekbare kleine

En ik geloof in het genadeloos oog voor detail

En ik geloof in het fijne nog verder verfijnen

In het zout in de wond en in twijfel gezaaid

En ik geloof in de steen in het stilstaande water

En ik geloof in voor alles en iedereen door het vuur

En ik geloof in theater en in schilderkunst en in literatuur

En ik geloof in het kanaliseren van woede

En dus geloof ik in spel en dus geloof ik in sport

En ik geloof niet in zekerheid, maar in vermoeden

En in het hart dat bij mij uit wordt gestort

En ik geloof in ambitie en intuïtie
En ik geloof in het zorgenkind
Ik geloof in de toekomst, in de traditie
In de man of vrouw die de strijd aanbindt
En ik geloof in afwijkend
Ik geloof in bijzonder
Ik geloof in de kond en ik geloof in de krib
En ik geloof in het raadsel, ik geloof in het wonder
En ik geloof in compassie, ik geloof in begrip
En met het risico dat ik voor gek wordt versleten
Geloof ik dat alles ooit mooi wordt en goed
Met de moed van de wanhoop en tegen beter weten in
Blijf ik geloven, omdat dat wel moet
Ik blijf maar geloven omdat dat wel moet
Ik blijf maar geloven omdat dat ik wel moet

- Irish Blessing

Vrije vertaling:

Vind de weg diep van binnen
Moge de wind je metgezel zijn
Moge de zon zachtjes op je gezicht schijnen
Moge de regen zacht op je velden vallen
Weet maar dat je altijd in Gods handen bent
En dat wij elkaar altijd weer zullen ontmoeten